Un geni de fabricació casolana

- novel·la -

per

Aurora Bertrana

I

El consell directiu de la "Editorial Europa" es reunia ~~a~~ al despatx del director-gerent ~~de l'Arò~~ sima. Presidia, està clar, en Figols. I, com sempre que es tractava d'una qüestió, de més o menys transcendència editorial-comercial - ambdós conceptes eren inseparables - el director-gerent havia tingut cura ~~de~~ ~~més~~ fins els detalls escènics (necessaris). El seu rostre, ~~de~~ ~~pell~~ tretscorrectes, cutis ~~fina~~ i rosat ~~ta~~ aparegueixia rasurat de fresc i tant de fresc que el més

Ji de vista no ~~podia~~ hi havia ?-
~~ta~~ distingit l'arrel d'un pel
~~ha seva~~ cabellera, ~~ja un poc escassa~~ ~~d'una~~ una barreja de gris
~~ros amb una rectíssima distribució~~
~~ros descolorit~~

~~ha seva co~~ Els seus cabells, ja un poc escassos, d'una barreja de gris i ros descolorit ~~es d~~ abeint a una sàvia distribució (pilosa, quasi matemàtica) dibuixaven una línia recta perfecta a banda i banda de la closca, des del ~~l'origen~~ front fins a la clla esquerra. El coll (dels punys) de la camisa de batista rosa-pàlid - En Fidols era massa de-licat de pell per a soportar el contacte ~~de~~ de certes teixits ~~fets amb~~ ~~fibres~~ sintètiques - semblava talment sortir de la capsa igual com el llenç, pur, ~~drap~~ drap anglès, ~~recte~~ dret que la consciència d'un ~~just~~ sant.

I, no parlem del calçat ~~en~~ la superfície

del qual ~~projectava~~ reflexes enlluernadors.

En Figols havía encès el seu cigar de l'Habana, cerimònia que, després d'una lleugera pregada de llavis amb un ~~mol~~ finíssim mol·lador de butxaca deliciosament perfumat amb estrafet de trebol, significava el començ de la sessió

En Figols detestava el tabac però tenia la convicció que un consell presidit per un home que no fumi un cigar ben ~~encès~~ graixut i del millor tabac ~~existent~~ ~~amb un anell~~ que n'acrediti la procedència ~~ben graixut~~ no es pot ~~ben graixut~~ tabac ~~hava~~ per respectar dels seus ~~sous~~ collaboradors i subordinats. Naturalment en Figols ~~se'l~~ fumava amb fàstig, a poc a poc i amb ~~pipades~~ xudades enopides i cerimonioses però d'un efecte segur. Tot, en Figols, des de la clenxa fins les sabates inspirava respecte

que no fumi un cigar groixut del millor Tabac
havà amb un anell daurat que n'acrediti la
procedència, no es pot fer respectar dels seus (socis)
col·laboradors i subordinats.

En Figols se'l famava amb fàstic, a poc
a poc amb exclades ensopides i ceremonioses
però d'un efecte segur. Tot en Figols, desde
la dessa fins les sabates, inspirava
respecte. Respecte que ningú no somniava a regatejar-li perquè al llarg de la seva
activitat literàrio-comercial, se l'havia ben
guanyat. Els accionistes de l'anònima en
podien dar raó començant per en Ramal
antic administrador de la "Editorial" important personatge de
la casa, també present a la reunió i el seu ajudant

respecte que ningú no somniava a regatejar-li (al llarg de la seva activitat literària-comercial) perquè se l'havia ben guanyat. Els accionistes de l'"anònima" en podien dar raó comencal pez en Ramal, vell administrador de la "Editorial" també present a la reunió, important personatge de la casa i el seu ajudant el contable Portell, més dreta de l'administrador d'en Ramal i incondicional deixeble moral i aritmètic d'en Ramal/aritmèticament i moralment més dreta de l'administrador. En el consell/ assemblea extraordinària de la "Editorial Europa" no hi mancava cap dels membres essencials del consell directiu. Als personatges ja esmentats cal que afegim encara, en Sellent assessor literari de l'"Anonima", l'únic autèntic intel·lectual de la colla, ex-poeta ex-catalanista ex-idealista ex-enamorat del amor amb majuscula

~~tal, some silencios, sempre~~ de qui calia extreure
irònic En Sellent ~~com de costum~~ feia gala de prunes agres. El seu posat era
~~una opinió amb fòrceps, reservat, irònic, tas.~~
~~tal, com sempre irònic~~ Si en Figols complaia amb la seva
~~irònic, sempre silencios. de qui calia extreure una opi-~~
opinió. caldria, sembla, extreure-la-hi
~~nió~~ amb fòrceps ~~perquè~~ (pel seu gust, no hauria
~~en Sellent~~)
opinat mai fora de les estrictes vegades que calia
fer-ho ~~professionalment~~ per acceptar o rebutjar un
~~categòricament~~
original. ~~En Sellè~~ El criteri literari d'en Sellent
era sempre incert i per tant, molt i molt sovint
en
~~amb~~ desacord amb els interessos comercials de la casa
Però en Sellent no discutia mai. ~~Donava la~~
Es limitava a dar la
seva opinió professional. En Figols la ~~seguia o no~~
~~l'escoltava~~ prenia o no en consideració; però el que deia en Sellent li servia
de guia. Ell, en Figols, no entenia ni volia entendre
res que es referís a ~~un~~ ~~tot~~ en la vàlua artística o intel·lectual d'un original,
~~el director-gerent de la "Editorial Europa"~~ que l'interessava

únicament era ~~a~~ la valua comercial. Però la segura ~~precissa~~ encertada opinió d'en Sellent li servia de guia

Si en Sellent deia: "L'obra és bona" en Figols podria dir en públic "L'obra es bona" (sense por d'espifiar-la) Si en Sellent deia: "L'obra es mediocre o dolenta, en Figols no deia res en públic, pels el que comercialment li convenia o pensava que li convenia el que ~~no es sempre~~ malgrat el seu olfacte mercantil ~~d'en Figols~~ no era sempre el mateix.

A l'assemblea del consell directiu de la "Editorial Europa" també hi assistia el corrector d'estil de la casa, un gramàtic anomenat Cebrià l'únic exclusiu mèrit del qual consistia a saber tot el diccionari (~~sobre~~ d'en Pompeu de memòria. Era un fanàtic de la gramàtica i hauria discutit una mil·lèsima (cercat sense defallir

~~per defensar o combatre~~
~~sense defallar mai~~, ~~per~~ una a una ~~per una dièresi~~ o un accent greu o aguda d'un text el demés un home normal, treballador, pacífic, ~~murtat~~, bon marit i bon pare de família, excellent company de redacció, en el gran consell de la "Editorial Europa" consell que ocupa el primer capitol de la novel·la "Un geni de fabricació casolana" no hi podia faltar i no hi faltava el Relacions Públiques de l'"anònima" el·inefable Bartomeu Goday alies "Cuca Fera."

En Bartomeu Goday era també cronista literari, oficial i oficiós, del gran setmanari "Futur" que depenia de la ~~matexa~~ empresa ~~comercial de la Editorial Europa~~ de collaborava igualment en altres publicacions menys embergadura tals com "La mujer" i "Siluetas" pero

En Bartomeu Goday, alies, en Cuca-Fera feia de "Relacions Públiques" a l'"anonima" Era cronista oficial — i oficiós — del gran setmanari "Por vento" + Entre altres signatures menys espectaculars usava principalment entre les que es destacava la de "Cuca-Fera", sobretot quan preferentment la de es dedicava a reventar els novel·les que publicava una rival Casa editora competent de l'Editorial Europa" dependent així malèix de la empresa Editorial Europa En Goday collaborava igualment en altres publicacions de menys categoria literària i comercial però llavors no signava: Cuca-Fera sino Violet Borinot "El senyor X." i "Pinsa" de tant en tant, amb el seu nom de pantalla del patronímic, és a dir Goday. Bartomeu Goday

~~La~~ gran "Editorial Europa" ~~no~~ (prego al lector que ~~m'ho permeti abusar~~ ~~una crítica~~ ~~s'abasso~~ del qualificatiu gran. Quan escric gran és que realment ho és. Jo no hi tinc cap culpa i prefereixo servir la veritat ~~que ison-~~ ~~vencuda~~ i no rebaixar el mèrit d'escriptors i ~~La "Editorial Europa", repetesc~~ editors d'indiscutible categoria) ~~,~~ havia fet una bona gran adquisició en introduir en l'equip motor de la gran "Editorial Europa" ~~el seu personal~~, l'"anònima", un home ~~de la categoria~~ com en Bartomeu Godayol ~~i les possibilitats i capacitats socials i redactorals d'en Bartomeu Godayol~~ crític, cronista, inventor i fabricant de notícies, entrevistes, creador d'embulls: trinxipes literario-socials. ~~i, de passada,~~ crític (literari) ~~d'alta agudesa tàctica oportunista poc~~ ~~corrent.~~ (agut i sincer (ben preparat literàriament ~~com~~ ~~cal~~ ~~capacitat~~, ~~agut i sincer~~, en Gellent li ~~hauria~~ donava

Es evident que com a crític pur es a dir,

cent voltes però les qualitats utilitàries d'en "Cua-Fera" servien millor els interessos de l'Anònima"; de passada, estalviaven feina a en Sellent. ~~En Sellent no havia de signar les seves crítiques.~~

El pseudònim de "Cua-Fera" no l'havia pas inventat el mateix Goday. Li va trenre un company de redacció tan bon caricaturista com mala llengua.

En Goday era Marguerit i blincadit com un cuc. Quan començava de moure's hom no sabia si aniria endavant o endarrera, cap a la dreta, o cap a l'esquerra

~~en~~ ~~tot~~ ~~tit~~ 11 ~~+~~ ~~sic~~ ~~fisc~~ Però amb aquests
detalls no n'hi hauria hagut prou per a que
el (mal) company caricaturista pensés a
rebatejar en Goday amb el ~~mal~~ sobrenom
"Cua-Fera". La personalitat del periodista hi va
contribuir més. En aquella època en Goday usava
~~duia~~ unes ulleres rodones de la gran-
dària d'un plat de postres amb un vidre tan
fosc que home no podia imaginar-se l'as-
pecte que tenia del món a través d'aquella ~~terra~~ falsa
vidre. El rostre d'en Goday era descarnat i esquifit,
de nas, hom pot dir que no en tenia perquè no hi
apuntava per enlloc, desaparegia entre els dos grans
discs de les ulleres i la ~~espessa~~ ~~barba~~ ~~prou~~ ~~negra~~ i peluda
~~barba~~ ~~curta~~ ~~negríssima~~ ~~gruixuda~~ ~~espessa~~ ~~negra~~ ~~tirsuda~~ ~~barba~~
barba ~~tallada~~ curta i negra de la barba

entre els pels de la qual s'amagaven també els llavis

A primera vista en Godoi era una mena de serp amb rostre més o menys humà, detall que va fer exclamar al ~~caricaturista~~ malintencionat caricaturista:

- ~~Llamp de~~ Rellamp! aquest mimó sembla una cuca fera

A en Goday retirar-se o no a una cuca fera li era igual (Opinaven ~~una Trobar~~ però que el "Cuca-Fera" com a pseudonim feia un cert efecte. El va adoptar.

Arai en Bartomeu Goday, ~~ja a dir, en Cuca-Fera~~ era ja un personatge de les lletres ~~catalanes~~ bilingües. — i en dir bilingües, em refereixo a les escasses vegades

que ~~en Goday~~ havia escrit en català, no perquè no ~~li~~ sabés aquesta llengua que era la seva i n'era un bon coneixedor, sinó perquè s'estimava més escriure en castellà ~~que en català~~. Per a escriure només en català calia tenir vocació de martir i en Goday ~~tenia~~ (no en tenia. ~~Era~~ crític literari del ~~el~~ setmanari "Futuro" un dels més prestigiosos d'Espanya, ~~collaborant~~ a "La Mujer" i a "Siluetas" ~~en llengua castellana~~ ~~revistes femenines de la mateixa empresa~~ ~~editorial~~ que la "Editorial Europa". ~~Tot això en castellà~~ per això (en llengua catalana només hauria pogut collaborar a alguna revistela comarcal on ~~els articles no~~ ~~collaboro~~ ~~Solien escriure~~ se pagaven), ~~per això~~ ~~va~~ càrrec de Relacions Públiques de la "Editorial Europa". ~~Tenia~~ ~~cobrava~~ un gran sou però el càrrec li proporcionava molts sanglots, algunes de caire sentimental (les quals

Carregats amb l'esplai anuncis 14

~~Ambdues administrades~~ també li proporcionen dinars: sopars escadussers, ben aprofitables. (En Godey, amb aquest tots els homes lliures i primps solia trapitxar una carpanta endiestrada.

fi del cap I

II 15

La sessió començà després de la segona xiulada d'en Figols al seu cigar havà. En l'habitació destinada a l'assemblea, regnava un silenci espectant, el silenci dels moments solemnes, moments que precedien les greus decisions d'en Figols amb o sense la conformitat dels seus adictes collaboradors. Després d'aquella xiulada, el mateix podia esclatar una catàstrofe que començar a ~~la~~ una ~~fortuna~~ era de prosperitat per a d'uns ~~dels~~ dels membres ~~components~~ de l'assemblea

– No es tracta de cap avinentesa trascendent deia en Figols amb un lleu somriure. Us volia sumetre una idea que darrerament se m'ha ficat al cap

El fum blavós (perfumat del seu cigar l'obligava a parpallejar: aquest fet retardava l'exposició de la seva gran idea – que la idea era gran, en Figols n'estava segur encara. que volgués dissimular-ho –

l'obligava a ~~parpallejar abans de decidir-se~~ per veure que es decidia ~~a exposar la seva gran idea~~ que era ~~gran~~ en Figols ~~m'estava seguir encara~~ que no volia dissimular

— Les nostres edicions en català, com sabeu — en dir això ~~m'~~ ~~l'~~ hi vaig ~~clamboregar~~ ~~d'~~ el nostre d'en Ramon ~~exacerbat~~ ~~naviament~~ atent ~~a~~ al que deia en Figols — ens ~~procuren~~ ~~pocs~~ guanys. Si les cultivem: ~~fomentem~~ ho, com ~~bé~~ sabeu, ~~per patriotisme~~, per amor a Catalunya i als catalans que ~~bo~~ i llegint i ~~adduc~~ escrivint perfectament el castellà, desitgen conrear la nostra llengua.

Abans d'acabar el seu preambul i entrar de ple en la qüestió que l'~~interessava~~, en Figols ~~torna~~ a ~~xuclar~~ el seu cigar, parpalleja, ~~tossi~~, examina amb una breu ullada ~~circular~~ el nostre dels seus col·laboradors. ~~Hi vaig no~~ Cap d'ells ~~no es movia~~ ~~parpellejava~~, no semblava ni respirar a força d'atenció

- Els nostres negocis com a editors en llengua catalana, no mereixen ni el nom de negoci. Poca gent compra llibres escrits en català.
- I entre els pocs que els compren, la majoria no els llegeixen, comentà en Sellent amb una certa malenconia.
- Que els llegeixin o no és igual, fa en Ramal, a nosaltres el que ens interessa és que els comprin i per-hi negoci. Poc o molt
- Quan es tracta de llibres escrits en català, comente en Figols amb un gest de fàstig - hom no sap si envers la llengua catalana o envers els immigrats quants negocis que hom hi fa els llibres editats en aquesta llengua provenen a l'anònima - Fins la impressió que cada dia de llibres editats en català, Quan es tracta de llibres dia se'n venen menys menys.

~~3 Fb 18~~

~~Els nostres negocis respecte de les edicions en llengua~~ impresos
catalana van avall. ~~Es a dir que~~ Els darrers llibres ~~edi-~~
~~ta~~ per la "Editorial Europa" ~~no~~ han interessat
prou el públic ~~just~~ ~~de sempre~~, Fins i tot la darre-
ra obra del gran ~~del~~ ~~Great~~ per nosaltres ~~l'encomen-~~
~~sable~~ d'en Rost ~~Rost~~ no s'ha venut com ~~es solien vendre~~ ~~fins ara~~
~~es venien~~ totes ~~les~~ ~~d'en~~ Rost ha passat de moda, sospira
~~tristament~~ en Sellent amb una certa indiferència.

En Rahal protesta a crits
~~En Rost~~ no ~~l'encomenable Rost~~ ha passat ni passarà mai de
~~En Rost~~ ~~Pel poble~~ ~~llegir~~ en llengua catalana
moda - ~~Es el~~ ~~del poble~~ ~~mostrat~~ Encara es un ídol
~~l'encomenable Rost~~ ~~del bons catalans~~ encara es un ídol
un ídol creat per nosaltres ~~fa~~ ironicament
en Sellent i es clar, ~~també~~ endevoca que ~~l'~~ ~~idolatres~~ en
El ~~reivindicadors~~ exclama interrompo en Godoy
~~reivindicarem~~ - M'encarrego de rehabilitar-lo! ofereix
moderadament en Godoy - (Joyosa encendre
la pipota que duu sempre a la butxaca plena de tabac holandés)

En Rannal protesta (18B) a crits
- En Rost no ha passat ni passarà mai de moda. Es un ídol dels lectors ~~en llengua~~ catalans.
- Un ídol creat per nosaltres, fa ironicament en Sellent, endevocat pels mateixos que l'idolatraven.
- ~~M'encarrec~~
- En veig amb cor de rehabilitar-lo, apareix modestament en Godoy.

Amb un gest de suficiència, un poc desafiador, gosa desembutxacar la pipota, omplir-la de tabac negre del més ordinari, i calar-hi foc

...abandonat pels seus admiradors i clients ~~barcelonins~~ seguéix lamentant en Sellent amb el seu somriure irònic, i des d'ara comercialment inscriptible.

- Per això he pensat a crear-ne un altre, deixa anar finalment en Figols, prescindint de l'operament d'en Godayol de la seva fantasia pipa.

Ningú no gosa parlar; Per molt Figols que hom sigué, crear un ídol com ho havia estat fins llavors ~~el gran~~ l'incommensurable ~~escultor~~ Rost, no es fa ni en un dia ni en un any ni durant tota la vida d'un home. En la composició d'aquest ídol molts hi han collaborat. D'una banda - cal reconèixer-ho - una ~~certa~~ traça especial del mateix Rost. ~~escultor~~ Rost. embarrejada amb una certa barra del propi ~~escultor~~ Barra que li permetia copiar, quan li convenia, ~~copiava~~ idees, temes, i fins frases d'

d'un company de profession 20

~~Feto~~ En Figols, obstinat lluitador i comerciant fins el moll dels ossos, en veure que del vell escriptor idolatrat de molts catalans per bé que cultivant el bilingüisme, ja no podia treure'n més suc, reunia avui el consell directiu de la gran "Editorial Europa" per a exposar-hi el seu projecte.

Després de la tercera o quarta pipada al seu havà, seguida dels inevitables estossecs i parpelleigs, en Figols continua:

El públic barceloní, ~~aforma~~, és relativament fàcil de manejar. Sempre està a punt de deixar-se enllevenar per la primera mirada que li pregui pels nassos, sia esportiva, literària o musical. El barceloní ~~corrent~~ li cal ~~ser~~ ¡Ah, s.- s'ofendria, és clar, si li ho digués-ho - Es una idolatra inconscient per ~~l'estil~~ per conseqüent un crític fàcil de per ~~passar~~ ~~passem~~. ho experimenta ~~pera~~ ~~pera~~ ~~pera~~

Resulta,

i, per consequent, un mal crític. L'experiència m'ho ha demostrat al llarg dels anys que faig d'editor: el barceloni, més o menys lletraferit o simplement lector en llengua catalana, es deixa influenciar massa per la publicitat. Demés, pateix d'una certa feblesa ... diem-ne, idolàtrica. Li calen idols ~~a Sofandria si li ho digués-ho - Els anys que porto fent d'editor m'han demostrat~~ una publicitat ben muntada té molta més força que la pròpia obra - i això potser també en altres països menys propensos a la idolatria.

—Sí, però, interromp en Sellent amb la seva veu lenta i opaca. ~~Acceptem que~~ si el ~~el~~ barceloní ~~accepta fàcilment fomentar ídols amb la~~ ~~és usual tendència a idealitzar els escriptors~~ crea i fomenta ídols amb la ~~seves pròpies aficions~~ ~~i, per~~ mateixa facilitat els ~~oblida~~ ~~que els accepta i aviat~~ ~~manera~~ ~~plena d'admetre que és un cert~~ els ~~destrueix~~, ~~els~~ destrueix, els oblida. ~~ràpidament~~ i amb una ~~fal~~ rapidesa, ~~els destrueix~~ irremissiblement.

En Figols ja torna a tenir el cigar a la boca, símptome inequívoc que les divagacions preliminars han acabat

Novament el silenci i l'espectació dels moments trascendels, senyoregen el consell directiu de l'"Anònima"

insisteix estimat Ramon, no valgaire la pena de parlar de negocis

~~Truïda per aquells mateixos que l'han creat~~ creada

En Figols ja torna a tenir el cigar havà a la boca, símptome inequívoc que les divagacions han acabat

Novament el silenci i l'expectació dels moments transcendentals, senyoregen el ~~Despatx d'en Figols~~ Consell directiu de la ~~El director-gerent de la gran~~ Editorial Europa ~~adopta~~ un to de veu greu preocupat, diu:

- Bé, amics meus, ~~com us deia fa un moment~~ ~~us he reunit per a dir-vos~~, encara que ~~ja us ho sabeu~~ ~~ja~~, el nostre vell geni bilingüe està esgotat. I en dir esgotat no vull dir que la potència cerebral artística del seu geni decaigui, vull dir que ~~ja no~~ la gent compra els seus llibres. Tots coneixeu el resultat de l'enquesta organitzada pel

nostre gran setm 10 25 24

nostre gran setmanari "Futuro" on els lectors es pronuncien: tan Només vint per cent el declara un gran escriptor els demés el qualifiquen de notable però poc imaginatiu, la majoria opinen que el seu català és pobre i igual com el seu castellà, plens d'imperfeccions, Fins ni ha qui ha gosat titllar-lo d'un mal exemple pels que volen especialisar-se en una o altra llengua: castellà o català

— El vell geni - comenta en Ramal des de la seva enlairada situació d'administrador, ha estat un bon negoci per la casa.

— Vos ho haveu dit, ha estat. Ja no hi podem treure més suc. Sort que en l'aliança "la" Editorial Europa" també pot dir que li ha

Tret el suc.
Pausa.
Pipada a l'havà
- Ens cal trobar algú, home o dona, prou jove i prou eixerit per a prendre el lloc del vell ídol
- Segui que hagi guanyat un premi, suggereix en Goday.
En Figols es treu el cigar de la boca, el deixa en el cendrer
- No cal que hagi guanyat cap premi; El premi el crearem nosaltres, el donarem nosaltres
En Sellent ~~calla~~ encen un cigarret de tabac negre ordinari (no pot sofrir ni el ros ni l'havà)
- En una paraula. ~~El premi el crearem nosaltres~~. Fabricarem l'home o la dona a la nostra mida

- Exacte! accepta en Figols. El crearem de cap a peus. Farem tot el que calgui per a que el públic en parli.

Xucla amb fastig el seu havà. Remulla en Goday amb un somriure las.

- Tu, "Cua-Fera" tindràs cura del gran renom publicitari

- Podeu comptar - hi fa en Goday. El fotografiarem l'entrevistarem, escriurem "esta és su vida" encara que su vida sigui tota una altra. Inventarem tot el que calgui.

- A propòsit, interrè en Ramal, encara no hem decidit si el nostre personatge ha de ser home o dona.

S'exequen varies veus barrejades.

– Home!
– Dona!
– Homè!
– Si gosés, us diria: Ni una cosa (insinua en Figols
– Quins ocells! exclama rient en Ramal. una altra)
En Figols s'explica.
– Enlairar una dona a la categoria d'ídol seria, (en sembla
grescador però també perillós
– una dona és sempre perillosa sospira en Lellent. lúgubre
(ídol o no)
Sobretot si li deixeu comprendre que és una venus, o
un pou de ciència o una ~~esnup~~ novel·lista genial.
– Jo opino que val més un home. fet i fet diu en
Ramal.
En Figols ~~una volta més~~ cerca ~~les seves paraules~~ ~~cercant~~ ~~una volta més~~ la
inspiració en una breu
~~l'auxili~~ xuclada al ~~la seva pipa~~. seu cigar.
– Tampoc no ens convé un home fet, amb independència
de caràcter el a la categoria de geni
(Quan un cop enlairat valgués amar per les seves
– Això mai s'esvera en Ramal. Ha de ser un noi dòcil...

- Vanitós, ~~completo~~ intercala en Sellet,
- Prou bufó per a plaure a les dones completa en Figols
- I una mica també als homes, opina en Goday

En Figols somriu indulgent

- Res d'equívocs però, un noi bufó sí, però normal
- Normal? riu en Goday Ves-lí al darrera!
- Si el voleu massa normal fa en Sellent, tornem al risc de "l'home home" és a dir el que pot ser essent un bon estor conscient del seu valer (i amb personalitat pròpia) no es vulgui someure a les nostres combinacions comercials ~~propagandístiques~~ que no es vulgui someure a aquestes combinacions propagandístiques
- Un home ~~així~~ seria un fenòmen opina en Figols

No n'he vist cap mai mi engloba que resisteixi una propaganda ben muntada. Quan aquesta és feta a cap a fons, aquell que n'és l'objecte s'hi embriaga,

arriba a creure's realment un geni

En Portell i en Cebrià no deien res. Cap membre del Consell directiu no ~~esperava~~ que ~~opinessin~~ ~~tampoc ningú no els demanava~~ ~~llavors opinió~~ ~~ni cap membre del consell directiu no esperés que opinessin~~ Tot i fet el consell s'aixeca sense que aparentment hom hagi pres cap determini. Però en el fons la decisió d'en Figols resta tàcitament aprovada: La confecció del geni va endavant

De la direcció suprema en tindran cura en Figols i en Ramal, dels detalls, ~~en tindrà cura~~ "~~Cara Fera~~", alies Goday, alies "Cuca-fera" alies Violet alies Borinot, alies El Senyor X ....

En Goday passejarà la seva llarga i llincadissa

silueta, de presentació en presentació, de còctel en
còctel, de vernissatge en vernissatge. Fixarà el
seu esguard ~~amfosquit~~ ~~abdurat~~ obscurit per les ~~seves~~ ulleres
negres, en qualsevol detall útil a la seva comesa
de ~~responsable de les~~ Relacions Públiques de la casa. ~~gran~~
~~de la "Exito"~~
~~rial Europa"~~, Parcarà l'orella, ficarà el nas allà on calgui i fins
on no calgués, imaginarà inventarà, posa-
~~rial Europa"~~ ra ~~Sota~~ la seva traça d'espia i el
seu poder d'imaginació al servei de la ~~Creació~~ feina
~~ade~~ ~~qui~~ que li ha confiat en Figols.

El "ànònima" ha posat en marxa la seva
maquinària de fabricar genis. Cal trobar el cabau
~~que~~ o el cínic ~~que calgui~~ que es deixi agafar a ~~per~~ la
trampa.

Fi del cap. II

L' havia caçat en un petit restaurant prop de la Plaça de Calvo Sotelo. El noi sopava amb un grup de companys. Era jove i bufó. Parlava amb un cert aire de primerissima ~~dama~~ i la colla l'escoltava amb devoció. Demostrava tenir uns dinou anys; pessonia i cabellera de nina de porcellana. Els joves parlaven entre ells aquell llenguatge que ~~sona~~ diuen que és ~~castellà~~ castellà amb un accent típicament de collegi de monges o de Barceloneta (pescadors de la ~~Barceloneta~~ Barceloneta) ~~a~~ a la Barceloneta.

Però aquells detalls lexicogràfics i fonètics no podien impressionar l'oïda prou avesada d'en Sodoy a tota mena de variants fonètiques co-dialectals pròpies de la gent de parla catalana quan es posa a parlar castellà, sobretot el castellà de Barcelona que és un castellà especia-

lissim distingible de tres toves lluny.

El que veidava l'atenció d'en Joday, assegut per casualitat prop de la taula dels jovencells, era el terna de la conversa. Parlaven de teatre, d'actors, d'autors, de novel·listes. El més jove i butó de la colla havia escrit una novel·la. La colla opinava que era una novel·la originalíssima, destinada a vidar l'atenció del públic jove - del que no era jove ells no en feien cabal - L'esmentada novel·la ~~s~~ seria presentada al gran premi "Cervantes" que adjudicava cada any la "Editorial Europa" i ... els companys i admiradors del noi butó, no dubtaven que se n'enduria el premi.

En "Cuca-Fera" ~~s~~ havia pagat el seu sopar i sense perdre ni un minut més s'atansava a la colla dels lletraferits barrigotistes (que freqüentaven

el Barri-gòtic es veia de tres hores lluny—

—Perdoneu que em fiqui a la vostra conversa. Parlaveu d'una novel·la sensacional escrita per un de vosaltres

—Jo, havia dit el noi baix

En Goday li estrenyia la mà.

—Justament treballo per a la "Editorial Europa"

—Home! feia el cor de barrigolaire a punt de caure en basca d'emoció

—Per això m'interessa la vostra conversa. —Sou del jurat del premi "Cervantes"? Volia indagar un altre noi (no tant baix) amb el futur gran novel·lista

—Secretari del jurat, va llençar en Goday com qui llença una bomba atòmica explosiva

Hom li havia fet lloc (37) en la tertúlia.
Es presentaven a en Soday. Cada un deia el seu patronímic. El noi bufó ~~va dir que el seu nom~~
era ~~Sèneca~~ bo i encaixant calorosament amb
en Soday va dir que el seu ~~nom~~ pare Sèneca
Publicava crítiques i crítiques literàries en el gran
diari rerpertori "La Fanda"

En "Cua-Fera" li picava company ~~obtusament~~ rivolament el-
esquena
_ Sempre escrius en ~~castellà~~ castellà?
_ Fins ara sí. Hi ha més perviндre. No trobes?
_ Segons com! ~~Jo en Soday~~ Jo en Soday ~~pinsar sinceramente~~
~~en Soday~~. En català també s'hi poden guanyar pelles
~~pessetes~~. Hi ha menys competència
~~La interessada~~ d'en Soday era el primer

pas d'una llarga sèrie de passos base de la fabricació casolana. ~~èxit esplendor, enlluernament ésser esclat i decadencia d'un~~ d'un gènit nacional de les lletres catalanes ~~anat professionalment Sàrcoa, astre refulgent~~ astre refulgent que ~~la~~ creuar ~~fugissarament~~ el firmament de les lletres (com un meteor.) catalanes, ~~fulgurària~~ i enlluernà ~~ria~~ moltes donzelles i alguns donzells de la bona, ~~la~~ mitjana i ~~la~~ baixa societat ~~d'aquella època~~, despertà ~~ra~~ l'admiració i ensibornà literàriament més d'un home madur ~~cabal~~ membre de jurats provincials ~~i uns algunes~~ catalanistes de bona fe ~~Mobaleret~~ ~~catalanistes~~ ~~davant~~ la gentildor de passar per ~~des~~ antiquats fins que ~~pot~~ d'una l'astre ~~es~~ s'apagà; finalment ~~Ferà~~ liquidat ~~el~~ (a preu de saldo ~~a~~ una editorial ~~Ramon corporeum Frigola~~ que el vol adquirir) no bilingüe

desvetllaria l'admiració i ensibornaria literàriament més d'un home madur membre de jurats provincials i comarcals, algun lletraferit catalanista amb por de passar per antiquat ... fins sense que hom sapiguès perquè que, tot d'una, l'astre empal·lidiria s'apagaria i, finalment seria liquidat a preu de saldo a una editorial aventurera més o menys marxista, no bilingüe la qual amb l'adquisició del fals geni començaria a anar de mal borràs ~~fa~~ faria suspensió de pagaments i acabaria ensorrant-se

aventurera, no valenciana, la qual amb l'adquisició del fals gemí va ~~acabar espso-~~ ~~ant-se~~ amar de mal bonràs, ~~fent~~ ~~mals negocis~~ començar a ~~ser~~ suspensió de pagaments i acabar ensorrant-se.

Però no anticipem els fets d'aquesta verídica i exemplar historieta.

En Figols: el futur gemí seien davant per davant. El director-gerent de la gran "Editorial Europa" ocupava la seva ampla i ~~ele~~ confortable poltrona de cuir - no escai - color verd esperança. Havia encès un dels seus luxosos havans i el fumava, com sempre, amb fàstig, però amb estudiada elegància.

- Ens veiem ~~aqui~~ si et plau.

Assemplava (al futur gemí) una altra poltrona menys directorial dictatorial però també de cuir veritable on hom es podia es-

carxofar, cas que els nervis li ho permetessin — L'estat nervios dels ~~que visitaven~~ autors ~~en Figols solia ser~~ ~~excitat / deprimit~~. El d' aquell esperdv ~~seva~~ la sentència ~~d'en Figols~~, solia ser deplorable.

Els nervis d'en Sèneca tot i l'encoratjament incondicional dels seus companys barrigotisles, ~~i la seguretat~~ semblaven electritzats ~~i la se~~ es tensaven en ~~les~~ lentes pipades a l'haval i el silenci d'en Figols ~~d'estasperaven~~ mossa Alvarg. El noi mellista i l'expressió del rostre del director ~~gerent~~ de la gran "Editorial Europa" no demostra prou entusiasme. En Sèneca ja no es podia contenir

- que us en sembla de la meva novel·la "Marina Psicopàtica"? o el ~~destinar~~ naufragio de una mente"?

En Figols pensa que quan ell tenia divuit anys i encara no, havia fet estrapello, qualsevol home que passés de la cinquentena del qual ell dependrés a esperés dependre li havria inspirat prou respecte per a no gosar preguntar abans de ser interrogat

— Hi ha hagut un error bàsic en l'afer de la vostra tesa novel·la: "Relacions Públiques" ~~en~~ pensava que ~~la tesa novella~~ ~~era~~ l'havíes escrita en català

En Seneca, sap que en Figols (en Godayol mentreix) Psicopàtica ~~era~~ (en castellà. pretenia esser escrita) Però el detall no ; no havia d'haver dit l'errada al gerent

-L'he escrita en llengua castellana perquè m'ha semblat més fàcil de collocar. Hom ven

cent novelles castellanes ~~~~ per una de catalana.

- El cas és, explica en Figols, que el teu castellà resulta massa barceloní

En Sèneca no s'ofen. Alça les espatlles. somriu, ~~En Fi~~
~~- Puc traduir-la al català~~
Somriu les mans amb un gest ple de gràcia.
- Puc traduir-la al català
remarca amb una certa impaciència que en
Figols ~~somriu~~ corda per estona. ~~El novel·lista~~ no s'immuta del riala
Sèneca té una boca de pinyo, unes dentelles
sobre amb ~~una~~ clivet a cada galta. ~~Somriu~~ més pronunciat
no es desarma quan somriu
~~- Ja puc traduir-la al català.~~

En Figols, sempre professional, s'imagina el que en Sèneca donaria en fotografia i l'èxit que fatalment assoliria en les revistes gràfiques com a afavorit pel premi "Muntaner" ~~Premi d'honor de les lletres catalanes~~ Sobretot en la portada del ~~la~~ gran setmanari "Futuro"

y en les revistes femenines de la mateixa empresa editorial: "La mujer"; "Siluetas"

Però mentre pensava això deia a en Séneca.

- No et vull enganyar, noi, la teva "Maraña Psicopàtica" o el naufragi de una mente" no està escrita ni en castellà ni en català - En Figols no l'havia llegida la novella; mai no en llegia cap - però en Sellent, ja l'havia llegit ell una ullada, i declarà categòricament: això no està escrit ni en català ni en castellà. En Figols es limita a repetir-ho

En Séneca, molt segur d'ell mateix, insistia.

- Puc traduir-la al català

- El català és la teva llengua materna? no fa?

- Sóc nascut i sempre he viscut al carrer de Lleida. (?) allí en la part alta d'aquest carrer hom parla molt el castellà ~~però a casa sempre parlem català~~ I els articles que escric a "La Tarde" ~~sempre els escric~~ en castellà son, naturalment.

acabà per convèncer's ell mateix que és un geni

Però a casa, en família sempre parlem català

– Jo, en castellà no et publicaré res, sentencia en Figols Ara, si et decideixes a traduir la teva "Maranya Psicopàtica" al català i el nostre savi i pacient cebrià ~~li~~ hi fa una bona repassada amb una ullada ~~final~~ definitiva del nostre conseller Tècnic en ~~general~~ ~~el catedràtic~~ ~~Molleres... de llengua catalana~~ en Jordi Molleras...

En Sèneca ~~resta~~ continua impassible ~~agafantse~~ el Tipus. Havia entrat en el despatx del temible ~~i~~ tot poderós Figols amb un aire si és o no és ~~fanfarró~~ desafiador i malgrat tot el conserva~~va~~. La seva novel·la prou embastada encara i esvitada – el poc que no és – en aquell dustots castellà barcelonista ~~semblava~~ li serveix de cuirassa. ~~per a~~ En Sèneca aprontava en Figols i

la sèrie d'accionistes: (col·laboradors de la ~~gr~~. poderosa "Editorial Europa", com un ardit qualsevol que s'emporta darrera del seu escut: la seva primera novel·la "Maranya Lsicopàlica o el naufragi de una mente"

- La versió ~~literal~~ catalana de la meva novel·la significa uns mesos de treball i jo necessito diners, ara

- Jo ara de diners no te'n donaré cap. Però si la presentes al Premi Muntanyé, que està a punt de ~~el guanyes~~ ~~ho~~ ~~que~~ ~~(com~~ ~~a~~ ~~novel~~ ~~la escrita en catala, guanyaràs un grapat de diners~~ ~~ab que~~ ~~creat per la nostra editorial~~ creat per la nostra editorial Europa i consagrat a la "novel·la jove catalana" en guanyaràs un grapat de pessetes

si la traduïxes i la presentes al "Premi muntaner" creat per la nostra editorial destinat a fomentar la novella catalana jove i el guanyes —i és molt probable que el guanyis— la teva carrera de novellista estarà estalviada.

- A quant puja el vostre premi?

— A dues centes mil.

— Oh, exclama en Sèneca. Dues centes mil! Per aquest preu el futur gran novellista seria capaç de vendre's l'ànima suposat que en tinguès una i aquesta ànima interessés a algun comprador

irònic, fabricarem l'home a la nostra mida. El crearem de cap a peus.

- Exacte! accepta en Figols. Farem tot el que calgui per a fer que l'home creat, que hom pugui dir-li Xucla amb fastig el seu havà, Paulla en Goday, somriure cansat. amb un

- Tu, "Cuca-Fera" tindràs cura del gran enrenou propagandístic publicitari.

- Pots comptar-hi sempre en Goday. El fotografiarem l'entrevistarem, escriurem esta és su vida encara que su vida sigui tota una allucinació. inventarem tot el que calgui l'imagem d'invent de cap a peus.

- A propòsit intervé en Ramon, encara no hem decidit si ha de ser home o dona el nostre personatge

S'exposen varies veus barrejades

- Home,
- Dona,
- Home,

aquesta ànima interessés algun comprador. De mo-
— Quant? I avidament en Sèneca amb un
moviment sobtat de tot el seu cos.
ment no crec que ningú sabrés que per-ne +
— Dues-centes mil duros en Figols
— Oh! exclama en Sèneca — Dues-centes-mil!
Per aquest preu en Sèneca seria capaç de ven-
dre's l'ànima. I Però no cal + De la seva ànima,
i a ell, un diagnòstic alhora, li'n pot fer servei
+ a qualsevol dues-centes-mil pessetes en Sèneca
Pot ningú no sabrés que per-ne
dalà: // Maranya Psicopàtica" o el naufragis de
una mente" Y...encara! Potser algú l'ajudarà
En Figols allarga amb la mà esquerra, els fulls de paper on
Fragments de la novel·la uns fragments
en Sèneca prete haver escrit en llengua castellana
d'una novel·la sensacional, mentre amb la
mà dreta li ofereix l'encaixada de comiat

- Fins ben aviat, jove.
Fins molt aviat, senyor Fajols.
Surt com un llamp. S'aquivera de porta. En comptes d'
ensopegar la sortida penetra en per el despatx d'en
Sellent.
— On ~~va~~ jove? li diu aquest amb to burleta
— No ho sé. Sortia del despatx del director literari...
— El director literari sóc jo i aquest és el meu despatx
— Vist ~~el~~ sou el director literari? Així deu haver lla-
git la meva novel·la" maranya Psico...
— No En Sellent interromp la meva opinió. N'hi manca més
de la meitat... suposo
— Tant com la meitat... ~~ja~~ en Sèneca ofes.
— Jo en lloc vostre l'acabaria abans de presentar-la a
un editor.
Li senyala una porteta vidrada.
— Per aquí sortireu al vestíbul i allí ja trobareu l'ascensor

- quantes? demana en Sèneca ensorsit
- Dues-centes-mil, llença en Figueles sense pensar-s'hi gaire

cap. IV

En Sèneca està engrescadíssim. Va de tertúlia en tertúlia, de vernissatge en vernissatge, de redacció en redacció. S'acosta a tots els grups, estreny mans, reparteix somriures. Fa saber a tothom que d'ara endavant escriurà en català. Amb frases caloroses exalta la formosor d'aquesta llengua, la més rica, la més expressiva, la més plàstica, la més gràfica de les llengües llatines, la que la seva família ha parlat de generació en generació de reveses a avis, d'avis a pares, de pares a fills, de germans a germans, tot l'origen de la qual és, la torrassa de sobte, el Foment del Sec s'ha convertit en bressol de la nissaga que ha engendrat un geni literari Sèneca la que ja va engendrar un dels quals, el més savi va fracassar

la més gràfica de les llengües llatines, la que la seva família ha parlat de generació en generació, de reveravis a avis, d'avis a pares, de pares a fills, de germans a germans. El ~~seu patronímic de Sèneca~~ ve de molt lluny com tots sa bem. ~~Abans de Jesucrist~~, El nom gloriós de Sèneca ja il·lustrava la història de la ~~savi~~ saviesa llatina antiga. Un Sèneca, el més sabe- rut, ~~de tots els savis~~ va fracassar honorablement ~~gloriosament~~ amb el seu malvat deixeble Neró del qual fou la víctima propiciatòria.

El Sèneca actual, el nostre Sèneca, no oblida aquesta anècdota exemplar. Se'n gloriega, l'evoca sovint.

En Sèneca actual, encoratjat pels seus amics barrigotèstes i pel seu conseller incondicional, En el seu entusiasme juvenil, encoratjat pels seus amics barrigotèstes i pel seu conseller incondicional, "Caca-Fera" actual pirador, comença a creure en la seva pròpia genialitat literària. "Maranya Psicopàtica" estrenada a guisa de pressagi com una simbòlica margarida: "m'estima? un poc? molt? amb passió? gens? — en el pervindre d'en Sèneca per ara continua inèdita. Guanyarà el premi "Editorial Europa" instituït per la gran "Editorial Europa"? no sap encara de novel·la catalana! En Sèneca no sap quin títol portarà en català! la seva novel·la tampoc no sap si l'acabarà de traduir a temps de presentar-la en el termini assenyalat per la "Editorial Europa" En realitat no sap res del que hauria de saber per a tractàvo de guanyar honradament el premi Té massa pena a exhibir-se, a xerrar,

gens?" — guanyarà el premi "Muntaner" de novella catalana instituït per la gran "Editorial Europa"? En Sèneca no sap encara quin títol posarà a l'original de la traducció catalana. Tampoc no sap si l'acabarà de traduir a temps de presentar-la al jurat ~~per~~ el termini assenyalat per l'entitat patrocinadora. ~~organitzadora~~. ~~creadora~~ ~~patrocinadora~~.

En realitat no sap res del que hauria de saber per a tractar honradament de concórrer al premi. "Vaig de bòlit" diu ell. Té massa feina a exhibir-se, a somriure als seus fatuus admiradors, a estrenyer mans (n'hi ha tantes que ja cerquen la seva de futur gerri!) a contar imprudentment a aquells que

~~la~~ tremenda propaganda que li dedicarem ~~no hi ha cap cervell d'escriptor que~~ la
en l'anima dels barcelonins
i l'èxit immens que ~~tot això desvetllarà~~ no hi ha cap
assolirà entre els lectors en llengua
cervell de novellista
catalana l'embriagarian de gloria
de debò
-Y si ens sortís un novellista conscient del seu valer
Sincer, honrat,
que ~~no~~ molt valer i es resistís a deixar malgrat la nostra
propaganda? i es declarés vencit
Puig home! res en Figols. Però hi ha un Sol -
home o dama
Aquí
nostre
en el seu propi gerri. En resum. fe en Sellent
ell o ella, el primer en el seu propi valer
que no hi hagi mai un medi per a saber
Quant al public ... Per tant de enganyar
gust d'un escriptor: quin los victima de menysprear
En Figols resulta en Cuca Fera
propaganda.
- No fa, Goday?
- me n'encarrego! ja en Godayy sense falsa
modestia.

~~a contar imprudentment a aquells que~~ l'escolten que el premi "Muntanya" ja és seu. El té tan segur com si se'l sentís a la ~~butxaca~~ cartera.

En "Cuca-Fera" ha hagut d'avisar-lo: "Cal que no parli tant del premi". "Molta gent comença a malparlar. Diuen moltes coses estranyes. Entre altres: que hi ha trampa (~~aquesta és, potser, la~~ - Aquesta és la menys potser estranya, comenta cínicament en "Cuca-Fera".

- En Figols m'ho va prometre gallejant en Sèneca
- Però si s'empipa si hi pot repensar. De "maranyes Psicopàtiques" hom pot trobar-ne d'altres, comenta en Joday
- Potser sí, admet en Sèneca.
- Sobretot si no t'hi poses avisat a tradurir-la.
- No tinc temps gemeix ell futur gemec tràgic posant-se les dues mans al cap amb un gest d'impotència

Tothom m'invita, No sé on acudir. "Vaig de bòlit!"
En Godayl ha tingut la bona pensada d'arreplegar un paquet d'holandeses mecanoprotiadas "de Psicopàtica"; i dur-les a en Lebrià amb l'ordre formal d'en Figols de començar a corregir-les. En Lebrià triga tímidament ~~a la Porta del despatx del director-gerent~~ del sancto Sanctorum ~~de la~~ "sacto Sanctorum" directiu.
- Passeu! /a la veu d'en Figols. Què hi ha?
pregunta en veure la trista figura del corrector d'estil amb un grapat d'holandeses a la mà
- Sempre Figols. dius en un moment en Lebrià aquest text no el pot corregir
- Per què? mig explota ~~en~~ Figols director-gerent.
- Perquè... perquè no està escrit. S. ha de fer de bell nou

- Feu-lo mana en Figols amb un bram dictatorial.
- ~~En~~ Gebrià replica: ~~Jo de fer novel·les no en sé. Puc corregir les~~ jo puc corregir les faltes de llenguatge, de sintàxi, d'ortografia... però de fer novel·les no en sé
- Doneu, fa en Figols resignat.

Pren el paquet d'holandeses, les deixa damunt la taula-escriptori

- ~~Bé~~ Està bé; Gebrià, ~~adéu~~. No us hi amoïneu telefonaré a en Molleres.
- En Molleres deu ser capaç d'escriure una novel·la de dalt a baix (si s'ho proposa, comenta humilment el conserge d'ostal) Goi passant la porta, jo no.

~~Efectivament, efectivament~~... corre-cuita Hom telefona ~~ja~~ en Molleres. En Molleres ~~ambaixat~~ al despatx d'en Figols. ~~No es orgullós~~, té consciència del seu saber

i li plau de collaborar com a conseller literari i tècnic en llengua catalana en una ~~editorial com casa~~ empresa com la "Editorial Europa".

En Molleras és un home jove de pesorres regulars i concretes, ulls extraordinàriament intelligents i un bell somriure que deixa veure les dents irregulars però blanques; fuma tabac ordinari i aprofita fins ~~l'extrema~~ la darrera engruna. Té una traça especial a treure ~~la punta~~ ~~la burilla~~. Té una traça especial a treure suc al cigarret fins que ja no li queda més que uns milímetres. ~~Llavors desconcerta quina gest pot trobar~~ a continuació l'esquifida burilla se li aquanta al llavi com per miracle i ell l'assaboreix lentament bot i parpallejant per evitar el fum que se li fiqui als ulls.

Pren els fulls mecanografiats de la traducció de "Marina Psicopàtica" que li lliura en Figols ~~amb un somriure respectuós~~. S'asseu i comença a fullejar-los. Abans però ha calat foc a un cigaret primíssim. Demana perdó a en Figols

- Si no fumo em mancarà el coratge de llegir, explica ~~dient amb el seu agradable somriure~~

(No pot sofrir la flaire del tabac ordinari, especialment el que fuma en Molleres)

-~~Feu~~. Vos mateix diu en Figols reservat. Una estona després el conseller ~~en Molleres~~ declara:

- En Cebrià té' raó. Això no és corregible. S'ha de fer de cap i de nou.

- Feu-ho, suplica en Figols. M-he compromès a cedir-li la versió catalana de la novel·la i.... pot ser a concedir-li el "Muntaner" ja en Molleras.

- Hauria de disposar del text complet de la novel·la.

- Us l'enviaré així que el tingui. Entretant comenceu a corregir. Us ho prego.

- Corregir... corregir... ja en molleras amb el seu ~~riure~~ bell somriure, i la barella ~~ben~~ ~~ben~~ ~~ben~~

- En Goday us la farà a mans un d'aquests dies
En Figols sospirà:
- Potser m'haurè mal emmanegat amb aquest minyó
- No us hi amoïneu, fa en Molleras, us prometo desembullar la Maraña. Farem el que calgui per aquest ~~sinapsadis~~ jove ~~autor~~ protegit vostre
- El coneixeu?
- No el he vist mai però la seva audàcia és engrescadora. El que no comprenc és que en Goday que és tan llest, no li hagi trobat un ~~pseudonim~~ més escaient ~~adequat~~. Séneca resulta ridícul.
- Ell preté que Séneca és el seu autèntic ~~que~~ patronímic n'està orgullós. Diu que per res del món ~~no~~ el canviaria ni amb el d'Anaxeu ni amb el

No oblidem la mare de
en Sèneca

de Pindare

-Bé, fa en Molleras somrient, el cas és que ens
lliuri l'original sencer el més aviat possible.
-Hi enviaré en Goday amb l'ordre de portar-
nos-ho el que hi hagi ~~original~~ - collestit; us ho farà arribar
de seguida

Però en Goday ensopega amb la mare del
futur geni. Es una dona ignorant i sensilla. Com
qualsevol mare mare sembla enamorada del seu vuit
fill l'inefable Sèneca. Per a ella, tot el que
diu el noi és l'Evangeli. E'n aquell moment no
és a casa però si ha dit que està per acabar la
maranya psico--- la bona dona no sap
psico què - és que aviat ha tindrà ~~emblo~~.

~~La sessió extraordinària del consell directiu de la gran "Editorial Europa"~~

~~El~~ començà després de la sejona xuclada d'en Figols al seu cigar ~~de l'Habana~~ habà. ~~Regnava un silenci~~ En l'habitació consagrada a l'~~expectant~~ assemblea, regnava un silenci expectant. El silenci dels solemnes moments que precedeixen a les greus decisions d'en Figols amb o sense la conformitat dels seus adictes collaboradors. Després d'aquella ~~trascendental~~ xuclada a l'habà el malèfic podia esclatar: ~~2~~ ~~catàstrofe~~ ~~3~~ no es tracta de cap avinentesa trascendental ~~incidental~~ sino el ressentiment per a un o per a tots els components del consell ~~3~~ deia en Figols amb un lleu somriure. Us volia sometre una idea que darrerament se m'ha fixat en el cervell.

El gruix del seu cigar ~~l'obligava~~ li feia arrodonir la boca: el fum blavós: perfumat de l'habà

La mare del futur geni, parla amb l'amic del seu fill a cor obert. La "Editorial Europa", segons la bona dona ja sap el que fa, protegint el noi. Atgur que els farà quedar bé. No hauran de penedir-se'n. La mare d'en Sèneca confia en la Providencia. El cor li diu que el seu fill - encara un vailet segons com ho miris — serà una gran figura de les lletres catalanes, o castellanes, — la mare Sèneca no sent cap preferència determinada envers l'una o l'altra d'aquestes dues llengües. El cas és que el noi esdevingui un personatge, que guanyi ~~diners~~, premis i diners, que hom en parli molt en els diaris i, sobretot, que ~~la seva foto~~

~~(En els diaris~~ ~~anoll~~ ~~que guanyi premis i diners i sobretot que~~ la seva foto sortí en tots els revistes illustrades, ~~periodics~~, que les noies més riques i més maques de la ciutat se n'~~hi~~namorin, se'l disputin...

La mare Sèneca, ~~plena de bona voluntat i~~ ~~set deler~~ d'ajudar el gran amic del seu fill ~~m~~aquell simpàtic i eixerit Tomeu Soday ~~f~~a cercar ~~t~~la ~~llegir~~ ~~la ver-~~ ~~sió~~ entre el paperam ~~entaforat en~~ els calaixos ~~la versió~~ ~~molt traduida i mecanografiada de~~ "Mariana de la Illa - escriptori del seu, la versió Psicopatico o el naufragio de una mente" ~~regira calaix~~ ~~per calaix en presència i amb l'ajuda d'en~~ "~~Cesc Fora~~" ~~Al cap d'una estona de remenar papers~~ ~~ens que~~ troben unes folandeses cobertes de gargots que podrien ser i ho són, sens dubte, l'original de la futura novel·la catalana que guanyarà el premi ~~d'any~~ "Muntaner" d'aquell any.

Quan en Sèneca ho sap s'estira els cabells, l'original que en Goday se li ha endut no és al definitiu - En aquell moment sembla que se li desperta la consciència literària - Que dirà en Molleras?

A en Molleras en Sèneca només el coneix de sentir-lo anomenar. En té molt bon concepte però ara que sap que la versió catalana de "Marona Psicopatica" de- pend exclusivament del tècnic literari de la "Editorial Europa" el va a ~~fotre~~ Simpatitzen En Sèneca diu a la seva mare que en Molleras és un ésser adorable. En Molleras diu a en Figols que aquest vailet és molt més sensible i intelligent del que hom podria deduir després d'haver llegit ~~el llori~~ els fragments de

"Maranya psicopàtica o el naufragio de una
mente". En Figols pren nota de l'opinió
d'en Molleras. Es treu un pes de sobre,
Torna a confiar en l'èxit que la fotografia del seu fill que ~~la~~
~~fotografia del qual il·lustrarà avui la primera~~ publicada en la primera
pàgina del prestigiós setmanari "Futuro" en
assolirà ~~estendrà~~ entre el públic. En
Goday s'engresca. Ell sap-lo en veure el caire
que prenen les coses. La fabricació casolana
del futur geni nacional en ~~Cobra~~ la
propaganda anticipada del qual, ell en Bar-
tomeu Goday, alies "Cara Fera" ha contribuït
tant, va per bon camí.

~~de la versió castellana~~ 61 de "Maraña Psicopàtica o el naufragio de una mente". En Figols pren nota ~~amb~~ (amb atenuament) de l'opinió d'en Molleres.. En Goday ~~amb~~ ~~gran~~ ~~alleugeriment~~ s'engresca qui-sap-lo en veure el caire que pren la creació casolana del futur geni.

Tot això serveix a en Sèneca per a deixar-s'hi anar. Compta en en Figols, compta en en Goday, confia sobretot en en Molleres. ~~Se sent com protegit en~~ ~~seva pròpia sort.~~ Se sent com protegit, com emparat, com emportat per una mena d'àngels custodis ~~les ales d'uns àngels~~ de la literatalesa. Li serveix encara més que en en Molleres en la ~~seva pròpia sort.~~ les forces inefables d'una mena d'àngels custodis de la literatalesa. Li serveix dir-se que és la Providència o Sant Pammare diré que és la Providència o Sant Pammare Déu a qui ella ha portat un cert benaventurat ~~dermanant~~ ~~-lo~~ que el mou tingué ~~sort que guanyi~~ ~~el "muntané"~~ ~~-ca~~ sap fer Art aquest corrent / sorrobla-ti ve perquè ell és un mot bufó.

Aquestes circumstàncies ~~van~~ són aprofitades per tot ~~això~~ en Sèneca ~~no aprofita~~ per a deixar-s'hi anar i no preocupar-se de la traducció. No tem la competència que li puguin fer altres novel·listes, ~~adduc~~ els que saben escriure en català.

Sent, o pressent, que capó dels infelicos que tiraven al "Nuntaner" no gaudeix de la protecció dels poderosos ~~les simpaties que ell~~, El jove Sèneca, ha desvetllat entre els dirigents i consellers de la gran "Editorial Europa" una simpatia fulminant, abassegadora.

No tens la competència que li puguin fer altres novellistes. Sospita que cap no gaudeix del seu màgic atractiu gràcia simpatia que ha desplegat en els dirigents i consellers de la gran "Editorial Europa". Confia en en Figols — el poderós Figols, un dels primers editors d'Hispano-Amèrica - confia en en Godayl, figura venerada de la premsa local, confia en el savi Molleras, a qui ell, el petit Sèneca, Pla conquistat amb un somriure i un gest elegant de les mans.

Se sent com protegit pels déus sensibles a la joventut i la gràcia. Amb tots aquests importants elements humans i socials a favor seu ¿ qui gosarà disputar-li el "Muntaner"?

Quan el guanyi, la seva pobre mare dirà que és obra de la Providència o no parlarà del bon Sant Francesc més en Sènec

pobre de la gent treballadora 63 B
En Seneca no creu en la Providència ni en Santa Paraules (històries de velles! Res d'això!) Creu en la seva sort en la seva gràcia personal, en el seu poder de seducció ...

Tot això serveix a en Sèneca per a deixar-s'hi anar i no preocupar-se de la traducció. ~~Confia en~~ en Figols, home tot poderós, confia en en Godayol, ben introduït a la premsa local, confia en els seus molleres a qui present que ha fet molt bona impressió i sobretot confia en la seva pròpia sort. Se sent com protegit pels deus sensibles a la formosor i a la gràcia. No ~~es preocupa~~ ② Sospita que car no gaudirà de la per els altres novel·listes que es presentaran al "Muntané" tem la competència que li puguin fer. En Sèneca confia que el guanyarà. La seva mare ③ dirà que es la Providència. A Sant Pancraç d'aquí, la bona dona ha portat un cirer ~~en~~ en ~~molleres~~. de vint cinc rasseres ~~aprenent~~ encomanant-li que ajudi el noi a guanyar el "Muntané".

En Sèneca ho sap i li ho perdona. La seva mare creu en ell, abans que l'opinió pública el consagri, Hi creu des dels seus dintres. Hi creurà encara després dels seus fracassos, ~~després~~ més enllà de la seva

decadència.

En Sèneca no vull ~~crec~~ ~~coneixement~~ en la Providència ni en Sant Pancràs ~~forma~~ ~~sort~~ en el seu ~~saber~~ cultura ~~assa-~~ ~~bor~~ ~~(~~ ~~)~~ ~~)~~ ~~)

social, tot el contrari del ~~genial Seneca, el que~~ que prac - tica amb deler el jove)
~~li permet avançar la feina.~~

En Sèneca telefona s'excusa sovint a en Molleres. Li perdó (Seneca
na ~~per telèfon del telèfon~~ del seu retras a ~~sovint~~ ~~programmades~~,
~~En Seneca n'usa, en abusa - sempre dona les ma-~~
teixes excuses: "No té temps." "Va de bòlit" // Les tolan
deses que falten — en realitat manca la meitat
de la nova-la — les lliurarà demà. D'endemà
les promet per a l'endemà passat. Passen els dies.
tense que en Sèneca se n'adoni. Arriba
~~dedicatòria~~ l'assenyalat com a darrer del termi-
ni d'admissió dels originals. En Godoy truca
de bon matí a la porta d'en Sèneca. La
mare Sèneca diu que el noi dorm. ~~S'en~~ ha
anat al llit ~~agotzat~~ (molt tard. ~~més bé dit de bon matí: molt d'hora~~ ~~Se n'ha~~
~~posar eren les set del matí:~~ El pobre matiné està enfeina-
dissim. Tot el dia el truquen per telèfon. Mati

i tarde rep visites i encara ha d'enllestir la feina del diari.

- No sé com ho aguanta, pobret! acaba amb un gran sospir la mare Sèneca.

Però en "Cuca-Fera" insisteix. Li calen les fulles que manquen de la novel·la. Copiades a màquina o manuscrites, en català o en castellà. No es pot presentar davant ~~d'en~~ d'en Figols amb les mans buides. No solament arrisca la seva col·laboració de Relacions Públiques i de crític literari sino que en Sèneca també s'exposa a perdre el "muntaner"

Aquest darrer argument convenç tot seguit

la mare del futur geni. Amb un sospir més fondo
encara que el primer es decideix a despertar el noi
En Serrera protesta
què volen ara? No el deixaven dormir una
estoneta?
Salta del llit amb la llarguíssima cabellera
esbullada, els ulls plens de son, la boca pastosa
i el pas vacil·lant.
Amb prou feines recorda en "Cua-Fera". Després
d'interpel·lar la seva mare per haver-lo des-
pertat, comprèn accepta que cal lliurar uns papers o
altres al crític literari de "Futurs" Però tot d'una
es torna humil. Demana perdó a en "Cua-Fera"
li diu que admira la seva salut i la seva

voluntat. Córrer d'ací d'allà tant de matí ---

- Però si són les onze! declara en Goday

Déu meu! les onze del dia del termini d'admissió dels originals!.

- I en molleras? fa en Séneca amb un xiscle de jove parlera

- En molleras no bada, declara triunfalment en Goday. Mentre tu dorms, ell tracta de desembellar la teva ~~mo~~ marrana o potser d'embellar-la una mica més, afegeix amb malícia

- Dema-na- li perdó en nom meu. No sé com pagar-li tanta gentilesa!

- Compra-li un torell de can Foix. Es molt llenguer en molleras. i els torells de can Foix excellents

68

V

El gran esdeveniment

Ha arribat el dia de l'adjudicació del ~~gran~~ premi de novella catalana "muntaner"

L'Hotel Ritz brilla per dintre i per fora com un estel de primera magnitud. Que dic "com un estel"? Com tota una constel·lació, la més meravellosa i enlluernadora del firmament de les lletres catalanes. Tot està a punt per a la proclamació d'un nou geni: ~~de la literatura mostrada~~ Membres del jurat - naturalment - i passius, disciplinats - premsa gràfica i no tant, amb els seus corresponsals arreditats, nacionals i estrangers, autoritats més o menys autoritzades i públic, molt de públic sobretot femení, i per consegüent xerraire, bellugadís, quinicleria ----

Totes les velles vestals del bilinguisme tarraconí amb el pansit pitram cobert de quincalla i molta farda maquilladora estampada per les gaites i als clavis, alguines jovencelles aspirants a reporters, i molts homes amb fals posat (falsi) de tant se me'n dona solament aparent de no saber el que diuen. En realitat cada un d'ells sap prou el que cerca i té el que cerca en aquella reunió mundana preuada per tothom: l'estimada novella catalana "Muntanet" que està a punt d'aparèixer.

Es parla molt del jovenissim tinença possible: molt probable guanyador del "Muntanet"

Totes o quasi totes les paturnes bilingües ferides estan pel fulver geni al qual, posades a exagerar, atribueixen més de quinze anys detall entendridor que els permet donar un caire maternal

a l'. lividups 70
~~d~~ algun interès (que el jovenissim i butó novellista
els inspira

"La farsa pot començar" (La frase és d'en Sellent encara que, potser, només l'ha formulada amb un lleu moviment de clavis radical a en Ramal; l'element mes cínicament comercial de l'"Anònima")

Sí, la farsa pot començar pensa també el pobre Séneca, tot d'una ~~turmentat~~, rosegat pels dubtes. Fa tres dies que no menja ni dorm. Prem papabenets ~~de~~ (tranquil·litzants ~~Listobagal o Bellergal~~ i beu clet freda (únic aliment que el seu estòmac aguanta. No se sent gens segur d'aquell sort meravellosa en la qual havia cregut tan fermament fins aquesta fatídica hora ~~moment. Terrible~~

¿Si al darrer moment sorgís una desavinença entre els membres del jurat (prelés) qualificador? En Figols va afirmar que ell manava. Però tots no sap fins a quin punt aquests cinc o sis tomos – en Sèneca no recorda exactament si són cinc o set – no es revoltarien. Perquè – continua rumiant el pobre Sèneca – un dels membres del jurat pot (revoltar-se) – no és gens segur que no faci pel seu compte – i algun altre podria (clavar-s'hi) a la protesta i armar una sala-farda d'aquelles que tots qualifica d'escàndol literari. La maranya, transformada en Embull per el savi Molleres, passaria a finalista o a finalesta i adeusiau calers i glòria!

Solament en imaginar-se que el "Muntanè" se li pot escapar i anar a les mans pesadores de qualsevol ~~no~~ vellista ~~no bilingüe~~ d'aquells que sempre han escrit en català i mai en cap altra llengua que no sigui ~~el cat~~ la castellana, la saben bé i encara creuen en la bona fe dels jurats, de l'assessor literari, del gerent-director de l'editorial que dona el premi el pobre Sèneca ~~se sent defallir~~

Solament en imaginar-~~se~~ que hi pugui haver un jurat qualificador capaç de llegir les obres presentades, judjar-les, discutir-les i finalment votar a favor de la que els sembli la millor, en Sèneca ~~se~~ sent defallir. El "muntanès" se li pot escapar de les mans i anar a raure

a les mans pelados de qualsevol novellista que ~~sempre~~ hagi escrit en català i encara tingui el candor ~~necessari~~ suficient per a creure en la bona fe del jurat qualificador, ~~de l'assessor literari i del director gerent de l'editorial que patrocinadora del premi de novella~~ Y això podria esdevenir! Y en Séneca, ~~traït~~ traït, burlat, abandonat, ~~traït~~ per aquells materns ~~fills~~ ~~que~~ ~~havien~~ prometés anhelar-lo i procurar donar-li diners i fama ~~i~~ ~~ara~~ ~~veure que fot d'ona li~~ ~~fot d'ona~~ ~~ara~~ ~~li~~ ~~girar~~ l'esquena i ~~es~~ ~~veure~~ ~~amb~~ ~~els~~ ~~braços~~ ~~estesos~~ ~~i~~ les mans obertes ~~devers~~ ~~un~~ ~~altre~~ quanyador.

En Séneca sent un desig amb prou feines reprimible de fugir. No es sent amb cor de suportar aquesta imaginària derrota sense cridar. Protestarà cridarà, s'esbatussarà amb els passants, arrancarà la

masurà al ~~[illegible]~~ perfid Figols, a l'impàvida "Cuca-Fera", al traïdor Molleras ~~[illegible]~~ en Faristol ~~[illegible]~~ a la categoria de "setciències"

En Séneca se sent fet d'una ~~[illegible]~~, catastròficament desgraciat. De la seva "Moraña Psicopàtica" no en serva ni un borrall de record. ¿Què passava i que no passava en aquell trepijoc mental fill de la seva imaginació? No sap el que n'hauria fet, ni el que en faria ara cas de trobar-se de sobte amb l'esbo vrany castellà a les mans. Reprendre el text? No sabria per on agafar-lo ni com posar-s'hi. La idea de "moraña Psicopatica" ~~[illegible]~~ era més aviat d'audàcia que a una autèntica inspiració literària. Obeïa a un impuls juvenil, era com un desafiament al

vell públic desmoralitzat 75; rutinari, ammetzinat pels misers imitadors del classicisme, ~~del~~ costumisme ~~mig~~ del realisme o del romanticisme... Quan, encoratjat pels seus companys ~~del realisme~~ pseudo revolucionaris ~~populistes~~ ~~barrigotistes~~ es llençava a la ~~seva~~ primera aventura literària, ~~la seva trepa pilosa~~ ~~i traslladora~~ li havien tret del cap escriure en català. El català ~~la sola d'en Sèneca~~ era una llengua decadent, cada dia menys conreada, menys elegida. Valia més posar ~~tots~~ els esforços en escriure i sobretot, publicar en castellà. En Sèneca recordava com l'havien encoratjat a escriure "marranya Psicopàtica" ~~Traduïr~~ ~~de~~ al català; com ~~en~~ saber que anava a conèixer algun "Runtaner" ~~de~~ ~~novelles en català~~ li havien girat l'esquena. Així en Sèneca es trobà sol i abandonat

en aquell trànsit d'incertitud. La terrible incog-
nita l'enfollí. "Si o no li concedeixen el "Mun
tanem", Si no li concedeixen, què farà? Fins
passar a Suicidar-se - No hó fa d'una manera clara
i metòdica, ni calculada ni detallada - En Sèneca, no pot
arribava a imaginar-se que un home executés aquesta -
mera d'actes si no a tall de comè-
dia amb l'intenció d'impressionar un cert pú-
blic a un moment deter-
minat de la vida. En Sèneca es decantava més
aviat devers l'epicurisme. (opinava que) la vida és ben dolça
i viuda amb àdhuc si es víctima d'una
atzagaiada: enlluernar-se amb els diners
i la glòria (i), després d'haver-te'ls fregats
pels nassos, d'un premi lleuretat-los a les mans d'un altre.

En Séneca es troba vollat de centenars de persones, xerraires, bellugadisses. Homes, joves i vells, voltén dones velles i joves, els adreçen reverències, els besen la mà, les dones, afalagades, excitades, salven els homenatges masculins, hi corresponen amb somriures, rerenadissa d'espatlles i ~~de~~ natges. En Séneca es sent com abandonat. Aquells que l'han encoratjat ~~a tirar~~ a presentar-se al "Muntaner", assegurant-li el oro y el moro, fan com aquell que no el coneix. ¿Què significa aquesta actitud?

-Veig que t'has tirat un smoking, diu una veu molesta prop d'ell.

En Séneca s'ha girat de bursada just per veure passar com un llamp, un company de "la tarde" malviatge les presses del company; tant

~~ses del company: Tant~~ com que hauria convidat per-hi una xerradeta.

Sí, s'hauria fixat un smoking millor dit, l'hauria llogat. En Séneca volia anar al "Muntaner" amb unes calces blanques, i un jec de panna verd llargardaix. Però la seva mare, la vellina del segon, una modista amiga de la casa ~~seva vella~~, l'hauria convençut d'anar al Ritz amb smoking. Si hi hagués anat amb smoking, hi hauria molts ~~es~~ la millor manera de no cridar l'atenció tant si guanyava el "Muntaner" com si no el guanyava.

La mare d'en Séneca creu que el guanyarà. ~~La fe en el talent literari del~~

~~sea vicaví és immensa~~. ~~La Providència vetlla~~ el fill.
Les oracions de la tendra mare ~~E~~ acompanyen
~~per Seneca~~ en la difícil prova del ~~sea~~ concurs literari nos.
La bona dona creu en el ~~Se~~ jocs literaris del ~~Se~~
~~seu fill~~
~~neca~~. Potser és l'única que hi creu amb una absoluta bona fe i l'única que l'encomana fervorosament a Sant Pancras.

En Séneca ja no sap en qui creure. El seu nerviosisme puja de graus, literalment un termòmetre col·locat prop de la caldera de la calefacció.

En "Cuca Fera" li ~~havia~~ dit que evités d'acostar-se a cap membre del consell directiu de la gran "Editorial Europa" perquè ningú, encara menys als membres del jurat, no pogués sospitar qualsevol mena d'entesa

d'entesa entre els esmentats personatges i el futur guanyador. Sobretot calia evitar de saludar ~~a en Jordi~~ massa efusivament a en Jordi "molleras cos i anima de la" Maraña Psicopàtica", metamorfosada en "Desgavell Psiquic" nom amb el qual ~~la traducció catalanga de~~ figura ~~entre la llarga llista d'obres presentades~~ (la novel·la d'en Séneca entre la extensa llista d'obres presentades al premi "Muntaner"

En Godayol, estrafegadíssim, passa i repassa prop de l'infeliç Séneca corsecat pels dubtes. No li adreça la paraula ni tampoc cap ~~cop~~ esguard. La seva actitud és la d'un personatge important, ~~el tal~~ ~~ens~~ ~~de la gran~~ centre i finalitat del gran drama literari del qual en Séneca pot ser el triumfador o la víctima

En Séneca necessita la companyia d'algú, si no
què què sigui.

La Providència vetlla ~~pel jovenet~~ per ell
una noia, una antiga i sincera amiga del ja entrat
autor de "Maraña Psicopàtica" potser
~~en altres temps, en altres temps~~ d'aquell desertor bavigotista
~~passa~~ Prop d'en Séneca
~~reste del desertor "bavigotista"~~
~~sense veure l~~ la marejassa humana
del Ritz, la veu com una taula de salvació
— Silvia!
La Silvia s'atura. somriu.
Hola Séneca.
S'estrenyen la mà.
En Séneca sobtadament afectuós, li besa una galta

un poc enamorada d'ell, passa, prop del novellista ~~sense veure'l~~
~~entre la maregassa munduna del Ritz.~~
En Séneca, ~~la veu com una~~ considera si hi precipita ~~barca de salva-~~
~~ment enmig~~ del trànsit d'un naufragi

- Sílvia!

La Sílvia s'atura, el reconeix, somriu.

- Hola, Séneca!

S'estrenyen la mà.

En Séneca, abtadament afectuós, li besa una galta

- On anaves (En Séneca diu anaves i no vas perquè suposa que en haver-se topat amb ell, la Sílvia canviarà de trajectò-ria)

- On vols que vagi? A veure si encertes la quiniela
- Oh no! No t'encertaré pas! Ni jo mateix no comprenc com he gosat presentar-me al "muntaner"

alegeix

- No em deixis, Silvia, estic espantat

La noia esclafeix la rialla

- Espantat? Tot es giravolta d'un martini sec o amb ginebra. Potser un bon got de whisky... Sí deus estar...
- Calers? Em sembla que no estic gaires.

S'esmuna nerviosament les butxaques

- Però, no tens ticquet pel sopar, tu? fa la Silvia

En Serra recorda que en "Cuia Fera" li pagaven

manat prudència. Res de sopars, ~~res de sortides~~

~~novetat inèdit no has d'exhibir-se~~

~~la nova festa~~, Cal que representi a fons el seu

peper ~~de botarga~~, de gerri emarca ignorat.

- No tinc gens de gana, Silvia, No em podria empassar ni ~~una mos~~ ~~mossada~~ ~~d'aliment~~

- No es tracta de menjar, opinió meva ~~la Silvia~~, sinó de fer-se veure de la ~~pública~~ gent.

- No ~~mi hi~~ vull ~~pas~~ fer veure ~~Silvia~~, vull passar ~~desaper~~ ~~de la gent~~ ~~Silvia~~, vull passar inaper-cebut.

La Silvia esclafeig una altra riallà.

~~Vols dir que en sabràs~~

~~- El veig molt abellarat~~. ~~desinflat noi~~; ~~desarmat xiquet~~!

(~~- El veig molt abellarat~~. apagats.)

- Tu no em deixis, pel que més vulgui's, Silvia. El necessito.

El sopar del futur gerri no estava programat per aquella vetllà. En Figols, ~~era sabia de muntar aquells~~ ~~parses socials~~ ~~eficaçment~~ secundat per en Cuca Ferú, en sabia de muntar grans farses socials. Aquell vespre l'havia

-Bé, accepta la moia resignada. Ja que no podem menjar suposo que podrem beure?

(El sopar del futur gendre no havia estat programat per la gran "Editorial Europa" En Fidel considerava que un jovenell barcelonista encara inèdit no podia lògicament sopar a una taula del Ritz on el cobert costava ~~amb~~ 500 pessetes ~~ull de la cara~~. En canvi havia pel dir al barman ~~que sembés~~ per la veu autoritzada d'en "Cua Fera" que ~~sembés a en Sèneca~~ ~~whiskies~~ tots ~~o els cubalibres que volgués. Pagava la gran~~ ~~Editorial Europa~~ a compte de l'Anònima paguès a en Sèneca tots els whiskies i tots els cubalibres que ~~volgués~~ desitgés

El barman ~~ho~~ anuncia a la parella ~~Séneca - Silvia~~ Séneca
- Beveu fills meus, un protector misteriós us in-
vita
A mi m'abellia més menjar, ~~somriu~~ sospira la "barriga-
rista"
- Ara, bevem, ja que ens invilen, decideix en Séneca
La Silvia ~~demana unes~~ ~~tota una resistallera de~~ quants
tasses de café amb llet.
En Séneca s'abeura (?) es clenca damunt de l'alco-
hol. La seva sed era justificadament desesperat es dedica a l'alcohol
es dedica a beure. ~~Ja que el misteriós invitador pot~~
~~ha tastarà tota mena de brouages~~. Se li ha
desvetllat una gran sed i vol~~a~~ que ~~pugui~~ més
beu més en té. Alhora ~~sent més animat~~ ~~manya~~
que li minva el pessimisme

45 PB

premi

Si la tradueixes i la presentes al "Muntané" consagrat a la novel·la catalana jove que està a punt de publicar les seves bases premi que patrocina la nostra editorial jo quasi et garanteixo que el guanyaràs, Si el guanyes ja et pots riure de les teves col·laboracions a "la Tarde". D'una bursada seràs célebre. guanyaràs Et publicarem tot el que escriguis : de diners no te'n faltaran

- A quant puja el premi "Muntané"?

- De moment a dues-centes mil pessetes. Però si continuem tenint èxit aviat n'augmentarem l' import.

- Oh! exclama en Sèneca amb entusiasme. Dues-centes-mil pessetes!

Per aquest preu en Sèneca seria capaç de vendre's l'ànima. Suposat que en tinguès una i que l'adquisició d'

~~prems pessimista~~ A por a por ho oblidat el "munta ner" en Figols, en molleras en "cua fera" els possibles competidors literaris ~~És feliç~~ d'una mena de felicitat sense història, vaga, gronxadora, suau ... ~~on han de-~~ issa ~~sapareget els Figols, els molleras, els Godoy, els possibles contrincants literaris ... tot~~

Està tan borratxo que no segueix, ni l'ordre ni el nombre de les votacions

Quan, per cinquena o sisena vegada, en el silenci espectant de la sala sona el títol de la seva novel·la "Desgavell Poiquic" seguit del seu patronímic i del nombre de vots, en Séneca ~~sospita~~ no reconeix ~~En~~ ni l'autor ni l'obra. ~~Creu que la Silvia~~ una allau aixordador d'aplaudiments esclata - Has guanyat! Has guanyat xiscla la Silvia

abraçant-los

El cosmos ha estat sacsejat capgirat. (Les cubestibres es trans-
Els urbis Kies i
esclamen per dintre i per fora d'en Séneca en
formen de clamps. grups d'homes, fins llavors indife-
rents i immobils, es posen en moviment, es precipiten damunt del despistat
Séneca, entusiastes, afectuosos, convertits des d'ara
al Senequisme
~~en admiradors fervents, en adeptes si cal — potser~~
~~cal dirà — del nou geni~~
La Silvia — ~~ha d'una pobre noia~~ "barriobista" sepueix sacse-
ant en Séneca
— Has guanyat, noi Has guanyat. Visca!
La selecta i nombrosa concurrència de la sala de Fes-
tes del Ritz quasi unànimament, ha abandonat els se-
seients i aplaudeix amb més o menys entusiasme
Alguns, no dissimulen el seu despit, altres
esquissen
~~fan bonda~~ una ganyota de despit, de fastig
~~pràcues de mans~~

En Seneca no tocava de peus a terra. Les seus moríssims admiradors el portaven abraçat cap a tot no sabia quina fita divinitat ~~de les~~ del triomf - ~~qui sap si~~ (Els fotògrafs - publicitària - ~~qui sap si simplement~~ ~~entre braços d'exaltada emoció~~ ~~i braços i cames~~ gira pareien les cames ~~anònims~~ ~~dels seus admiradors~~ en Seneca ~~es va estar~~ desembarca Allà davant la gran divinitat editorial, l'omnipotent Figols a qui voltaven tot el consell directiu de l'anònima: en Ramal amb un cigar tan gruixut que no li cabia a la boca amb el cigarret penjant sec fora, en Sellent, sempre irònic, ~~en~~ amb mitges rialleres divertit del seu protegit personal, amb la barilla mig calbament enuesa i en equilibri entre ~~l'un i l'altre~~ l'abi i l'altre en "cara Feta", barbamec amb les seves enormes ulleres bellugadís i ofelius, ~~fent-hi amb la~~ mans; ~~repetint entusiasta~~ ~~ampegs de triomf~~ ~~els nòdes de les barbetes de suete tan fosc com~~ altercer.

Discretament vollocats a darrer terme en lebrià diccionari vivent de la llengua catalana, i contable Portell: números, números, números... (l'ajudant)

En Sénera a poc a poc sembla recordar qui és i es a dir l'heroi de la festa. Fotografiar saluda, somriu, es deixa abraçar i fins petonejar per les veles del bilingüisme ~~Eufisfelés~~ en llur materna amor ~~amor~~ envers ~~el~~ l'autor, (l'premissin) / ~~de~~ l'obra ~~guanyadora~~ (escrita - creuen ~~dividimos~~ ~~ells — en llengua vernàcula~~ ~~Autor i guanyador i autor~~ (creuen ells) de l'obra premiada escrita en llengua vernàcula. ~~vernacula~~ (?)

En Sénera, massa envitonat per a recordar que l'autèntic autor de l'a novella guanyadora és en Mollevas, el saluda ~~superficial~~ ~~ausent~~ (amb un lleu moviment de mà indulgent i protector).

El noi bufó, viu un moment trascendent de la seva vida, una total metamorfosi de tot el seu esser
De moment accepta xampany - ni que s'adiu molt més amb la seva nova categoria intellectual i social que tots els que havia xerrupat fins ara tot d'importants personàlpes, dones i homes, ~~tauro~~ tants ells tragueges veus de femella i de mascle parlen de la seva novel·la, que ningú ni els membres del jurat - aquests encara menys que els altres - no han llegit ni llegiran mai.
Per començar, perquè un geni no ha d'esser llegit No és per a ser llegit i després perquè els llibres no els llegeix més que el propi autor i per pur atzar, algun amic de l'autor